

САВЕЦКАЯ ВЕЛАРУСЬ

ВЫДАННЯ ЎСЕБЕЛАРУСКАГА ВІКАНАЎЧАГА КАМІТЭТУ САВЕТАУ

ТРЭЦ ГОД ВЫДАННЯ.

Штодзенна газэта.

№ 286 (691). Нядзеля, 24-га сінення 1922г.

Беларуская моладзь 1902 г.—рыхтуйся!

На так даўно акончыўся першы павятовы і власны выкананы камітэт з належнай увагой выкананы той наказ, які выданы нашым Народным Камісарамі па Ваенных Справах аб прыпісы к прызывным участкам моладзі, раздадзайшайся ў 1902 годзе.

З гордасцю мы можам адзначыць, што сярод сялян і рабочых нашага краю не знайшлося піводнага здрадніка Чырвонай арміі, піводнага дзяржтара.

Мінулы прызыў прыйшоў з вялікім посыпкам.

З аднаго боку вынікі першага прызыву вакаўваюць съвідомасць рабоча-сялянскай моладзі, якая дабрахвотна ідзе ў Чырвоную армію паслужыць ва карысць ревалюцыі, на яе абарону.

З другога боку вынікі першага прызыву вакаўваюць съвідомасць рабоча-сялянскай моладзі, якая дабрахвотна ідзе ў Чырвоную армію паслужыць ва карысць ревалюцыі, на яе абарону.

Нашы павятовы і власны выкананы камітэт алагадлівае на належнай вышыні і вытрымлі першы з'язмен на акуратнасць ў выкананы найнай найадказненнішага і найважнейшага задання.

Бяз упартай, състэматичнай працы нашага савецкага апарату, блукоўна, нельга было-б правісці з посыпкам першага рэгулярнага прызыву. Адварвіўшы ў Чырвоную армію 1901 год, мы не павінны пісаць на адну хвіліну трэба забывацца. Треба добра памітаць, што нядайна ў Маскве так званай, канферэнцыі па разброенню, якая скончылася нядайна не па нашай віле,—Польшча, Фінляндія, Эстонія і Латвія адмініструюць скараціць свае арміі і адхіліць чысціцу прафазы ў Савецкай улады.

Борагі нашы гатуюцца прыпіці нас. Нам таксама пісаць на адну хвіліну трэба забывацца, што нам треба вясельці такую-ж упартую, тікую і състэматичную і акуратную падгатоучую працу к таму, каб адправіць 1902 год.

Справа ў тым, што з прызываю ў Чырвоную армію Беларусь спасынліся. У той час, як 1901 год рэспублікі РСФСР быў прызваны ў Чырвоную армію ўжо даўно і ўжо зараз дэмабілізацца,—наша беларуская моладзь толькі-толькі прыступіла да вайсковага выканання. Гэта, блукоўна, тлумачыцца тымі варункамі, у якіх знаходзілася Савецкая Беларусь. Контр-рэвалюцыйныя банды не давалі ёй прыстуціць да спакойнай, мірнай працы аж да 1921 году.

Ціпер, калі савецкі лад на Беларусі стаіць моцні, нам трэба дадаць нашых братоў. Треба будзе паслаць на вайсковую вылучку нашу моладзь 1902 году. К гэтай кампаніі перш за ўсё патрэбна падгатоўка, і мы спадзяёмся, што нашы

павятовы і власны выкананы камітеты з належнай увагой выкананы той наказ, які выданы нашым Народным Камісарамі па Ваенных Справах аб прыпісы к прызывным участкам моладзі, раздадзайшайся ў 1902 годзе.

Жадаючы міру, вядучы рапушчую палітыку замірэння з нашымі суседзямі, мы не павінны забывацца, што нашы суседзі, як Польшча, Румынія і іншыя, зусім не думаюць аб міру з намі. Яны трymаюць нагато ве шматлікімі добра ўзвеснены арміі. Для чаго? З кім яны думаюць ваяваць? Блюмоўна, яны трymаюць свае вывучаныя арміі дзеля таго, каб напасці на нас у той час, як мы аслабеем і, падругое, дадзімі, каб трymаць сваіх рабочых і сялян у няволі.

Аб гэтym нам пісаць на адну хвіліну трэба забывацца. Треба добра памітаць, што гандлёвыя колы Англіі занепакоены павадаенем ангельскай делегацыі ў Літве, буюцца сур'ёзных пешаразуменняў у англо-расейскіх гандлёвых адносінах. Па думцы газет, ангельская павятовы зынаваць самалюбіе расейцаў і ўмацоўвае нацыянальныя імкненія Расей.

У Савецкай Фэдэрациі.
Адносіны з Польшчай наладжаны.

МАСКВА, 22-12. Нованараджаны польскі давераны ў справах Раман Клюн пішуе свае ўварыцельныя мірную працу па адраджанью на шапа гаспадаркі мы сабе толькі тады забясьпечым, калі будзем мець досьць значную на ліку і добра вывучаную, асьвечаную, рагуллярную армію.

Ворагі нашы гатуюцца прыпіці нас. Нам таксама пісаць на адну хвіліну трэба забывацца, што нам треба вясельці такую-ж упартую, тікую і състэматичную і акуратную падгатоучую працу к таму, каб адправіць 1902 год.

Справа ў тым, што з прызываю ў Чырвоную армію Беларусь спасынліся. У той час, як 1901 год рэспублікі РСФСР быў прызваны ў Чырвоную армію ўжо даўно і ўжо зараз дэмабілізацца,—наша беларуская моладзь толькі-толькі прыступіла да вайсковага выканання. Гэта, блукоўна, тлумачыцца тымі варункамі, у якіх знаходзілася Савецкая Беларусь. Контр-рэвалюцыйныя банды не давалі ёй прыстуціць да спакойнай, мірнай працы аж да 1921 году.

Ціпер, калі савецкі лад на Беларусі стаіць моцні, нам трэба дадаць нашых братоў. Треба будзе паслаць на вайсковую вылучку нашу моладзь 1902 году. К гэтай кампаніі перш за ўсё патрэбна падгатоўка, і мы спадзяёмся, што нашы

ЛЕЗАНСКАЯ КАНФЕРЕНЦІЯ.

Стараюцца разлучыць

турэччыну з Расей.

ЛІЗАНЬ, 19-12. У дэкларані, авшчанай на пасаджэнні 18-га съезда камісіі па пытанню аб прылівах, тав. Чырвоні вазначыў, што саюзнікі стараюцца абламчыўшымі ўступкамі Турэччыне разлучыць апомінную з Расей. Новы праект саюзніка фактычна забаране Ра- сеі і ёсць саюзникам разброяца, а наадвар—прымушае ўзброіцца; пагражае жыцьцёвым інтарэсам Расей, парушае самыя вычайніцкія патрабаваніні безапаскі і незалежнасці Турэччыны, выклікае новыя марскія ўзброеніні, зьяўляеца першыкодай для агульнага міру.

Кэрзан адхіліў турэцкія патрабаваніні.

ЛІЗАНЬ, 21-12. На пасаджэнні камісіі аб прылівах 20-га сінення Ісмет-паша дамагаўся дачы Ту- рэччыне права ўтрымліваць мінімальны гарнізон у Галіполі і пра- тставаў супроти трымання саюз-

ных вартаўнічых суднаў у Кантантыоналі, супроти дачы міжнароднай камісіі права кантролю над дамінаторызмічнымі зонамі, дамагаўся дачы Турэччыне палітычных гарантый. Кэрзан адхіліў патрабаваныне датычна трыманьне турэцкага гарнізона ў Галіполі і ўхіліўся ад ад- базу па іншых пытаннях. Зусім нечакана Кэрзан зачыніў пасяджэнне. У выніках пасяджэнняне аблічылі ў камедью, агаварыўшися пытальні на быті вы- ращанія. Канец пасяджэння дамагаўся дачы турэцкага кандыдата.

Заклікаюць на ярмаркі.
ПЕЦЯРБУРГ, 21-12. Пецярбургская прымесловыя аўяднанія атрымалі запрашэнне на ўсе ярмаркі ў Кёнігсбергу. Лейпциг

Франкфурце.

200 гадовы юбілей.

ПЕЦЯРБУРГ, 21-12. 24-га студзеня Расейская акадэмія науک урачыста съвятае 200 гадовы юбілей.

Праект адраджэння сельской гаспадаркі.

МАСКВА, 21-12. На засідліві 10-га Зіезду Саветаў уно- сіцца законопраект аб аднаўленні сельской гаспадаркі і арганізацыі сельской гаспадарчага кредиту. Згодна на праект ў цэнтры засноўваецца камітэт дапамогі сельской гаспадаркі, на мясцох арганізоўваеца сетка таварыстваў сельска-гаспадарчага кредиту з паявым капиталам, якія вельмі часта чуты былі

Падпісная плата—

Звычайная—1000 р., льготная—600 р.

Плата за абвесткі—500 руб. за радок пятыту.

Сімешная—на 50% дарожкай.

Плата за публікацыю, аб спраце дакумента:

для члену саюзу—700р.

для іншых грамад—150р.

Чырвоны і утрымлівам Сав. Задзялінскі—дарожка.

Падпісна і абвесткі прымаюцца ў Бел- трэструк при Дзяржаўным Выдавецтве.

(Менск, Петрапаўлаўская, 8).

Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі:
МЕНСК, Захарайская, 97.

Беларусы за каоданам.

Паварот да „будзённай“ працы.

Беларускі незалежнікі ў Вільні (у кожным разе значна часці іх) распушчаліся у хуткім ажыцьці—деньні сноў аб «вольнай, незалежнай, демакратычнай Беларусі». Некаторыя з іх пачынаюць бачыць і паватрохнічы сваіх інтарэсаў.

Друк

аб

канфэрэнцыі.

ЛІЗАНЬ, 21-12. «Манчэстэр Гардн» вось што піша паконт Лізанскай згоды: «Нікакая згада на будзе даўгавечнай, калі Расея будзе дадзіць яе пашырэннем сваіх інтарэсаў».

«Ган»

рэзка нападае на павятую

Кэрзана

у адносінах да Расей, адзначаючы, што гандлёвыя колы Англіі занепакоены павадаенем ангельскай делегацыі ў Літве, буюцца сур'ёзных пешаразуменняў у англо-расейскіх гандлёвых адносінах. Па думцы газет, ангельская павятовы зынаваць самалюбіе расейцаў і ўмацоўвае нацыянальныя імкненія Расей.

Польшчы поспешилі разгрому другога пастаўніцтва. Тады таксама пры вачавідной немагчымасці варужнага вызваленія высцяваліся лёзунгі штодзённай, упартай, арганічнай працы. Гэтая праца павінна была ўзмацаваць нацыянальны быт Польшчы і захоўваць яго, пакуль прыдзе вызваленіе.

Заданні барацьбы на білжайшы час у нашай бацькаўшчыне «Наша будучыня» вызначае так: «Наша барацьба—гэта тварэнне нацыянальнае школы, гэта друкаванне беларускіх кніг, гэта заладжанне эканамічных арганізацый і на-

піратстваў, закладанне ўсялякіх грамадскіх арганізацый; урады—гэта здабыванне для сабе належнага месца ва ўсіх галінах грамадзкага і дзяржаўнага жыцця ў гаспадарствах, між якімі нас падзялі, у самарадах, Соймах і т. д. А побач з гэтым газета разводзіць такую лірку: «Але ні пры якіх варунках не павінны мы губіць з вачей нашага наўмышленага незалежніцага ідэалу; гэты ідэал павінен быць нашым падтрымальнем і пущаводнай зоркай у дні вягод і пижай барацьбы». Што ж выйде пры практичным ажыцьціўленні гэтых радыў? Гэта як бы гаворыць: «Сабры-незалежнікі, прайдзіце ў Сойму, Саветы і т. д., але разам з гэтym заставайтесь пазалежнікамі. Калі дзеля таго, каб пралезыці ў Савет, треба прыкінцца савецтвам, прыкінцца, але ўнутрана заставайтесь незалежнікамі». Добрая рады, нечага сказаць!

Што належыцца да Саветаў і Савецкага Беларусі, то, кажучы прайдзіце, газета зусім не ўспамінае аб іх, як бы іх і ні было; ходзіць сабе вако гэтага пытання, а чапіць не чапае. Тым часам, заклікаючы да барацьбы «за наш нацыянальны быт», да барацьбы «з чужацкім нацыянальным упільвам», рэдакцыя «Нашай Будучыні» павінна ведаць, што ў асіродку этнографічнага Беларусі, у нашай Савецкай Рэспубліцы ніякай такої «барацьбы» ужо не існуе: беларускія працоўныя масы ўзялі кіраванне сваім жыццём у свае мазольныя руки і іх нацыянальному быту» тут нікто не пагражае. «Наша будучына» павінна гэта ведаць. Ма на думаем, каб нельга было ў той ці іншай форме выказаць свае адносіны да Савецкай Беларусі толькі на чиста-цэнзуровых умовах. Думае, што тут спрача ў самой рэдакцыі «Нашай будучыні», якая вельмі далёка ад нас, рабочых і сялян Беларусі.

ЗДАРЭНЬІ У ПОЛЬШЫ.

Хто такі маршалак Сойму пан Ратай.

Віленская беларуская газэта «Наша будучыня» у нумары ад 8 га сіненя 1922 году дзе цікавыя весткі аб пану Ратаю, маршалку Польскага Сойму. Аказваеца, што калі Ратай быў міністрам асьветы, дык беларускі і украінскія школы былі ўсюды пізанчыны. Дзеля гэтага пры абраныні пана Ратаю на маршалка Сойму беларускі і украінскія депутаты дэмантрытага вышлі з залі.

Вайцяхоўскі прыняў прысягу.

ВАРШАВА, 21-12. Новы прэзыдент Польскай рэспублікі Вайцяхоўскі прыняў прысягу. Адбыўся акт перадачы ўлады Ратаем новому прэзыдэнту.

Галасы пратэсту.

Шматлікія сходы розных таварыстаў, устаноў і саюзаў вынеслі спэцыяльныя рэвалюцыі пратэсту аб забойстве Нарутовіча і патрабуюць прызначэння да адпавядальнасці маральных забойці.

— У рэвалюцыі саюзу гандлёвых прамысловых працаўнікоў, паміж іншымі, гаворыцца: «Польская мова мае настолькі моцных слоў, каб выказаць усю агіднасць факту. Грамадзянства асуджае злачынства, асуджае злачынца, але на ўсё бачыць маральных вінаватых, на ўсё грамадзянства бачыць балота, подух якога трущиць грамадзянскі арганізм, трущиць асобных людзей; грамадзянства на бачыць дзеянасці, пакірованай да анархіі, якая так лёгка можа звініткі адроджону Рэч Паспалітую. Справядлівасць павінна дасягнуць і шакараць усіх тых, хто творыць атмасферу гнілья».

— Сенат Універсітету ў пачатку сваёй рэвалюцыі ваяўляе, што прэзыдент забіты рукою польскага інтелігента, сінанізмавага прафесіяналіста, кары неадпавядальны і проізвакансцітўны дэйнікі. Пад канец рэвалюцыі назначаецца, што «уся польская інтэлігэнцыя павінна адкінуць злачынства, якое магло пхнучы польскі народ да катастрофы».

Выступленіе прысягненія Гальлерара.

Падчас дэмантраціі 11-га сіненя на нацыяналістычнае х'янаўскае студэнцтва вялікаю грамадою прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

Габінэт падае ў адстаўку.

ВАРШАВА, 21-12. Прэм'ер Сікорскі падаў прызыдэнту калектывную адстаўку габінту миністраў. Прэзыдэнт адстаўкі не прыняў.

Тэлеграма папы.

Папскі прадстаўнік у Варшаве атрымаў з Рыму тэлеграму дзеяла працядачы яе польскаму ўраду, што папа быў вельмі застумочы забойствам Нарутовіча, і моліца аб ветвім пакоі яго душачкі.

Водгукі на Гданскай біржы.

При атрыманыні вестак аб забойстве Нарутовіча марка польская на Гданскай біржы хутка ўпала да 20 пфенігаў немецкіх (звычайна была кала 40).

Галасы пратэсту.

Шматлікія сходы розных таварыстаў, устаноў і саюзаў вынеслі спэцыяльныя рэвалюцыі пратэсту аб забойстве Нарутовіча і патрабуюць прызначэння да адпавядальнасці маральных забойці.

— У рэвалюцыі саюзу гандлёвых прамысловых працаўнікоў, паміж іншымі, гаворыцца: «Польская мова мае настолькі моцных слоў, каб выказаць усю агіднасць факту. Грамадзянства асуджае злачынства, асуджае злачынца, але на ўсё бачыць маральных вінаватых, на ўсё грамадзянства бачыць балота, подух якога трущиць грамадзянскі арганізм, трущиць асобных людзей; грамадзянства на бачыць дзеянасці, пакірованай да анархіі, якая так лёгка можа звініткі адроджону Рэч Паспалітую. Справядлівасць павінна дасягнуць і шакараць усіх тых, хто творыць атмасферу гнілья».

— Сенат Універсітету ў пачатку сваёй рэвалюцыі ваяўляе, што прэзыдент забіты рукою польскага інтелігента, сінанізмавага прафесіяналіста, кары неадпавядальны і проізвакансцітўны дэйнікі. Пад канец рэвалюцыі назначаецца, што «уся польская інтэлігэнцыя павінна адкінуць злачынства, якое магло пхнучы польскі народ да катастрофы».

Выступленіе прысягненія Гальлерара.

Падчас дэмантраціі 11-га сіненя на нацыяналістычнае х'янаўскае студэнцтва вялікаю грамадою прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прамовою. У гэтай прамове ён, паміж іншымі, сказаў, што барацьба на скончана, трэба быць напагатове і калі трэба будзе

аружжа, то яно знайдзенца.

Пасля забойства прэзыдэнта Нарутовіча прышло да кватэры ген. Гальлера, які, вышыўшыся да дэмантрантаў, звярнуўся да іх з прам

Выпісывайце і чытайце сваю родную часопісь!

Гэтым днём канцлерца траці год выдання нашай газеты і пачынаеца чашварты. Да новага году будзе калі 700 нумароў.

За гэтых перыяд часу газета не-келькі разоў мяняла свой фармат ад меншага да большага, пакуль дайшла да звычайнага газэтнага фармату.

На старонках нашай газеты адбівалася, як у листэрку, жыцьцё Савецкай Беларусі, штодзённае жыцьцё нашай будзеншчыны, наших урачыстасцяў. Адбіваліся думкі рабочых і сялян ва ўсіх сваіх працах, у размаітай сваёй многаграннасці баз углебі: бывалі часы, калі роспач панавала на старонках нашай часопісу. Гэта было тады, калі Чырвоная армія варочылася з пад Варшавы пасля свайго наўяднага паходу. Потым начало жыцьцё патрокаў і уваходзіць у рамкі мірнага будаўніцтва і гэта таксама фіксіравалася штодня ў нашай газэце.

Калі мы восьмем тоўсты кампект «Савецкай Беларусі», дык пабачым прайдзівую чырвоную летапіс нашага краю за апошнія тры гады наша газета можа служыць узъязчынам матар'ям на розных галінах жыцьця: наша барацьба з рознымі ворагамі Савецкай, улады, эканоміка, культура, этапы разьвіцця Савецкага будаўніцтва і т. д.

Так, працы было паложана шмат.

Аб тым, колькі труднасць работнікі нашай газеты перажылі, на шляху свайгі пралы, на булезі га-варыць. Няхай гэта застаненца на-

шай закліснай спрэвай.

Наша газета ў роднай мове ўвес-

час будзіла грамадзянскую думку і

задыбіла сірод тутэйшай інтэлігэн-

цы (галубінам чынам, сірод насту-

нікам і студэнтам) шмат прыдиль-

нікам.

На старонках роднай газеты адбівалася хроніка нашага культурнага жыцьця: тэатр, школы, кінотэатр, на-шай літаратуры і т. д.

Шмат увагі было звернута на жыцьцё нашай глухой вёскі. Не патрэбы новай штодзёншчыны, ба-рацьба з цэнтрам, з забабонамі, на-лажанне энергічных савецкіх апа-ратуў па вёсках і валацьцёх і т. д. былі тым фундамантам, на якім будаваўся будынак нашых марксісткіх съветаў.

Карэспандэнцы з месц пісалі нам мазоўныя, запрацаваныя рукі рабочых і сялян аб выбарах у Са-

веты, харчова падатковай кампаніі. Пісалі шыра і проста, і заўсёды рэдакцыя з вялікім замілаваннем друкавала гэты матар'илы з нашых глухіх куткоў.

Апрача гэтага газета наша слу-жыла школай для новых пісьменни-каў і паштоту, якіх мы тэксама ахвотна друкавалі. Выгадаваўся на

старонках нашай газеты цэлы кадр маладых чырвоных журналістаў, тэх-ничных работнікаў, якіх нам раней бракавала. Працаўлі ў нашай га-зэце і стары беларускі пісьмень-нікі.

Для гісторыкаў нашага краю за апошнія тры гады наша газета можа служыць узъязчынам матар'ям на розных галінах жыцьця: наша барацьба з рознымі ворагамі Савецкай, улады, эканоміка, культура, этапы разьвіцця Савецкага будаўніцтва і т. д.

Так, працы было паложана шмат.

Аб тым, колькі труднасць работнікі нашай газеты перажылі, на шляху свайгі пралы, на булезі га-варыць. Няхай гэта застаненца на-

шай закліснай спрэвай.

Наша газета ў роднай мове ўвес-

час будзіла грамадзянскую думку і

задыбіла сірод тутэйшай інтэлігэн-

цы (галубінам чынам, сірод насту-

нікам і студэнтам) шмат прыдиль-

нікам.

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтаму Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсіх валацьцёх і вё-сках, аднак, яшчэ не мае таго вялі-кага і пераважнага кадру чытатчоў, якіх мы хацеліся мець. Але гэтому Савецкая улада налагала аснову ў нашых вёскіх, сядзібах і вышэ-школах. Мы можам з пэўнасцю сказаць, што будучына за намі.

Большасць нашых чытатчоў—на-шыя моладзь. Ни будзём чакаць ад старога пакаленія, якое выгадаваўся на чужых культурах, вялі-кага прыхілу да нас. Старое пака-леньне нам і не патрэбна, бо вічо-га асобнага для савецкага будаўніцтва ад яго чакаць вельга. Мы

імкнёмся ў наші новыя жыцьцё Са-вецкай Рэспублікі Беларусі з новы-мі съежкімі сіламі!

І вось да нашай Моладзі мы і

з'яўляемся:

Наша газета, хадзіці і распаўсю-дзяўжывацца на ўсі